

MLJETSKI VJESNIK

ZIMA 2021./2022

30. OBLJETNICA PADA VUKOVARA

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara - 30 godina poslije

Posljednji ovogodišnji broj našeg školskog časopisa, odlučili smo posvetiti Gradu Heroju, Vukovaru.

Bolna sjećanja i sve te slike razrušenog grada, prognanih ljudi i 30 godina nakon, u svima nama izaziva osjećaje tuge, žalosti, boli... Baš zbog patnje svih Vukovaraca, zbog svih poginulih i ranjenih u Domovinskom ratu, ovaj broj posvećujemo njima. Napadi srpskih pobunjenika na Vukovar počeli su 2. svibnja 1991. kada su u Borovu (Selu) u dobro pripremljenoj zasjedi ubijena dvanaestorica hrvatskih redarstvenika. Krajem lipnja i početkom srpnja jugovojska je na kopnenu granicu s

Republikom Hrvatskom

dovela jake snage, dok je obrana Vukovara u ranom razdoblju, a i duboko u ljeto 1991. godine, organizirana po mjesnim zajednicama. Jedan od najžešćih pokušaja proboja u grad počeo je 14. rujna i trajao do 20. rujna. Primijenjeno pravilo Blage Zadre, zapovjednika obrane sjeverozapadnog dijela Vukovara (Borova Naselja), koje je proizašlo iz Dedakovićeve zapovijedi: Pusti tenkove, tuci pješašatvo, učinit će Trpinjsku cestu grobljem tenkova.

Opkoljeni je Vukovar izlagan neprekidnom topničkom razaranju i bombardiranju te je postupno pretvaran u ruševine; život stanovnika grada, kao i djelatnost razorene bolnice, odvijao se u podrumima. Oči, uši i glas opkoljenoga grada bio je Hrvatski radio Vukovar s legendarnim Sinišom Glavaševićem. U borbama 16. listopada u Borovu Naselju poginuo je Blago Zadro.

Dana 19. listopada 1991. zadnjim konvojem iz vukovarske bolnice spašena su 102 teška ranjenika.

Nakon tri mjeseca grčevitih borbi, Vukovar je između 18. i 20. studenoga u cijelosti okupiran od strane tzv. JNA i srpskih postrojbi. U tom je trenutku u gradu bilo približno 15.000 ljudi.

U obrani Vukovara sudjelovalo je oko 2.500 branitelja. Ubijeno je, poginulo i nestalo više od 4.000 osoba: 2.500 ubijenih i poginulih, 1.500 nestalih. Danas se traga za još 350 nestalih osoba.

Tijekom srpske agresije poginuo je 921 branitelj i oko 1.200 civila. Kroz srpske koncentracijske logore prošlo je nekoliko tisuća ljudi, a oko 22.000 Vukovaraca protjerano je iz grada u višegodišnju prognaničku neizvjesnost u 560 mjesta diljem Hrvatske, a mnogi su otišli i u druge države.

Ovčara... farma, sasvim obična, slična tisućama drugih, smještena 10-ak kilometara jugoistočno od Vukovara. Uz ostale dvije, Grabovo i Jakobovac, činila je zaokruženu sliku bogatstva i moći grofovske obitelji Eltz, a danas pripada vukovarskom poljoprivrednom kombinatu VUPIK. I za nju se ne bi ni znalo ni čulo da se nije dogodila 1991.g. Stravičan čin mržnje, nehumanosti i najnižih ljudskih strasti.

Ovčara... masovna grobnica, sveto mjesto poznato u cijeloj Hrvatskoj i šire. Mjesto gdje su ubijeni ranjenici i medicinsko osoblje iz vukovarske bolnice.

Spomen dom, otvoren 20. studenoga 2006.g. u hangaru gdje su 15 godina ranije, oni koji su ovdje ubijeni, proveli svoje posljednje sate života i ostavili svoje nedosanjane snove.

Vučedolska kultura, Dvorac Eltz, Trpinjska cesta, Borovo Naselje, Mitnica, Sajmište, Spomen dom - Ovčara, Memorijalni centar, Vodotoranj, vukovarska bolnica, Spomen-dom hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti, Veliki bijeli križ na ušću Vuke u Dunav, u spomen na sve žrtve Domovinskog rata....

Blago Zadro, Siniša Glavašević, Željka Jurić -
Djevojčica u plavom kaputiću, Pavao Pavličić, Antun
Gustav Matoš, Lavoslav Ružička, Antun Bauer, Damir
Martin, Mirna Jukić, Sanda Paović...

Što su sve naši učenici pripremili o znamenitostima
Vukovara i njegovim poznatim građanima, pogledajte
i pročitajte u nastavku časopisa.

Stoji grad

Pod kišom čelika, ognja i smrti

Jer paklena sila svoj zadnji ples vrti, stoji grad

Stoji grad

Vječan ko narod ponosno stoji

U posljednje dane dušmanu broji

Vukovar, Vukovar

Iz majčinog krika sloboda se rađa

I uskoro bijela zaplovit će lađa

Do sunca

Iz krvi i bola nikut će cvijeće

I nikada narod zaboravit neće

Vukovar

Stoji grad

H. Hegedušić

Vukovarska bolnica

Vukovarska bolnica je uobičajan naziv za danjašnju Nacionalnu memorijalnu bolnicu Vukovar. Jedan je od najpoznatijih simbola stradanja grada Vukovara iz vremena oružane velikosrpse agresije s početkom 1990-ih.

Srpski agresor počeo je granatiranje 15. kolovoza 1991, a bolnicu su prvi put bombardirali 24. kolovoza 1991. godine. Do 20. studenog 1991. U bolnici je već bilo zbrinuto 4000 ranjenika, a tada je na bolnicu svakodnevno padalo prosječno 700 granata. Liječnici i ostalo medicinsko osoblje je danonoćno radilo, bez dovoljno lijekova, sanitetskog i ostalog materijala, struje, hrane i vode. Nakon 20. Studenog 1991. godine iz bolnice je planski odvedeno 200 ranjenika, bolesnika, a među njima i 20 djelatnika bolnice, te pogubljeno na Ovčari. Četri zatočenika je zarobljeno nakon pada grada tijekom okupacije i njihova sudbina je nepoznata.

Vukovarska bolnica jedan je od najistaknutijih primjera naravi velikosrpske agresije i kao takva simbol otpora i stradanja. Stoga je Vukovarska bolnica jedna od postaja već tradicionalnog mimohoda "Vi ste naš ponos-Mi smo Vaša snaga". U sklopu bolnice od 2006. Godine nalazi se stalna muzejska isložba Mjesto sjećanja-Vukovarska bolnica 1991. Koja je otvorena za posjetitelje. U dvorištu bolnice postavljen je i Spomeni križ-Da se ne zaboravi.

Vukovarska bolnica

Vukovarska bolnica bila je kao svjetionik u oluji dok je harao rat u Hrvatskoj. Ona je bila srce Vukovara, grada heroja, svjetionik spasa svima koji su trebali pomoć. Za vrijeme tromjesečne opsade Vukovara bolnica je postala simbol obrane, mjesto gdje su se štitile temeljne ljudske vrijednosti: jedinstvo, zajedništvo i međusobno poštivanje. U bolnici se i liječilo, njegovalo, spašavalо, tugovalо, rađali su se novi životi, umiralo se i uz sve to se i živjelo. Tu se dolazilo po hranu i informacije.

Vukovarska bolnica bila je izvor vjere, snage i ustrajnosti. U njoj se borilo za opstanak i preživljavanje. Bila je oslonac svima koji su se odupirali zlu, svima koji su branili sebe, svoj grad i svoju domovinu. Nakon 20. studenoga 1991. godine iz bolnice je odvedeno 200 ranjenika, bolesnika i djelatnika bolnice, te su ubijeni na Ovčari. Vukovarska bolnica jedan je od najistaknutijih primjera zlobe velikosrpskih agresora i kao takva je simbol otpora i stradanja. Stoga je jedna od postaja mimohoda "Vi ste naš ponos-mi smo vaša snaga". Danas je u sklopu bolnice stalna muzejska izložba Mjesto sjećanja-Vukovarska bolnica 1991. Otvorena je za posjetitelje, a u dvorištu je postavljen Spomen križ kao vječno sjećanje na sve žrtve rata.

Siniša Glavašević - Priče iz Vukovara

Siniša Glavašević bio je hrvatski novinar kojeg su ubile srpske paravojne postaje tijekom bitke za Vukovar. Smatra se simbolom hrvatskog ratnog novinarstva te jednim od heroja Domovinskog rata.

Rodio se u Vukovaru gdje je proveo ostatak svog života. Na radio Vukovaru je za vrijeme rata radio kao urednik i ratni izvjestitelj. Nakon ranjavanja smješten je u vukovarsku bolnicu odakle je slao izvještaje. Posljenje izvješće poslao je 18. studenoga 1991. nakon čega je odveden iz bolnice i ubijen na Ovčari 20. studenoga. 1992. Matica hrvatska u Zagrebu posmrtno je izdala Sinišinu zbirku Priče iz Vukovara. Zbirka je sastavljena od toplih priča o temeljnim ljudskim vrijednostima koje je Siniša čitao slušateljima radija radija opkoljenog grada. Te lirske priče jedini su sačuvali literarni zapisi Siniše Glavaševića. Jedan od najistaknutijih i najdirljivijih zapisa je priča o gradu:

"Tko će čuvati moj grad, moje prijatelje, tko će Vukovar iznijeti iz mraka: nema leđa jačih od mojih i vaših, i zato, ako vam nije teško, ako je u vama

ostalo još mladenačkog šaputanja, pridružite se.
Netko je dirao moje parkove , klupe na kojima su još
urezana vaša imena, sjenu u kojoj ste istodobno i dali
i primili prvi poljubac - netko je jednostavno sve to
ukrao jer, kako objasniti da ni sjene nema! Nema
izloga u kojem ste se divili vlastitim radostima, nema
kina u kojem ste gledali najtužniji film, vaša je
prošlost jednostavno razorena i sada nemate ništa.
Morate iznova graditi: prvo svoju prošlost, tražiti
svoje korijene, zatim svoju sadašnjost, a onda, ako
vam ostane snage, uložite je u budućnost. I nemojte
biti sami u budućnosti. A grad, za nj ne brinite, on je
sve vrijeme bio u vama. Samo skriven! Da ga krvnik
ne nađe. Grad - to ste vi!"

Marko Market 8. razred

Blago Zadro

Blago Zadro, jedan od najvećih heroja Domovinskog rata rodio se 1944. u Bosni i Hercegovini. Kao desetogodišnjak iz rodne Hercegovine doselio se u Borovo naselje gdje je i završio školu te zasnovao obitelj. Po izbijanju Bitke za Vukovar zbog svojih izuzetnih organizacijskih sposobnosti i hrabrosti je preuzeo zapovjedništvo nad čitavim Borovim naseljem. Zadro je bio neustrašiv ratnik idealan za zapovjednika, premda nije bio vojno školovan pokazao se kao vrhunski zapovjednik. Predviđao je da će Četnici maslinasto sivim uniformama pokušati ući u Borovo naselje preko Trpanjske ceste, stoga je tamo organizirao obranu. Nazvao je šefa JNA u Vukovaru i rekao mu od danas do kad je on živ ni jedan srpski vojnik neće proći Trpanjskom cestom. U jednome danu on i njegova brigada na Trpanjskoj cesti su znali uništiti i do 50 tenkova.

16.10.1991. poginuo je pokošen rafalom iz puškostrojnice dok je vodio svoje suborce u akciju. Privremeno je bio pokopan u groblju nedaleko od bolnice, ali kad su Četnici osvojili Vukovar bacili su njegovo tijelo u masovnu grobnicu koje je kasnije pronađeno te premješteno na Memorijalno groblje. Posmrtno je promaknut u čin generala bojnika.

Trpanjska cesta

Trpanjska cesta je mjesto na kojem su se vodile žestoke borbe te je najpoznatija po groblju tenkova. Trpanjsku cestu su branili ljudi raznih profila. Od poljoprivrednika, stočara, srednjoškolaca. Ti mladi ljudi su tvorili dva elitna odreda branitelja Trpanjske ceste - Žute mrave i Pustinjske štakore. Ovi odredi slani su na zadatke na koje se nitko nije usudio ići. Žuti mravi i Pustinjski štakori s pomoći Turbo vode zaslužni su za velik broj mrtvih neprijateljskih vojnika i za uništenje velikog broja tenkova zbog čega se još naziva i Groblje tenkova te slijedom toga za dugotrajnost otpora hrvatskih branitelja Vukovara. Pukovnik Marko Babić je poznat po tome što je rekorder u broju uništenih tenkova, uništio ih je 14 te nakon smrти Blaga Zadra postao zapovjednik Borovog naselja.

Vučedolska golubica

Vučedolska golubica je najpoznatija keramička posuda s arheoloških iskopina na Vučedolu. Modelirana u obliku golubice, postala je jedan od najprepoznatljivijih simbola grada Vukovara u čijoj su blizini nalazi Vučedol. Iako je prozvana golubicom, arheolozi smatraju kako se radi o ptici jarebici. Nastala je između 2800. i 2400. g. pr.Kr., a nađena je 1938. godine.

Trenutačno se nalazi u Arheološkom muzeju u Zagrebu. Služila je kao kadionica i jedinstven je primjerak (danas služi kao materijalni povijesni izvor). Vučedol kraj Vukovara značajno je prapovijesno nalazište po kojem je nazvana Vučedolska kultura koja obuhvaća širi kulturni kompleks od Kornata do istočnih Alpa i Dinare.

Drži se da je nastala dolaskom indoeuropskih doseljenika oko 3000. g. pr. i trajala je do približno 2200. g. pr. Kr. Obilježja su te kulture novi metalurški postupci, iznimno vještici keramičari, a prema nekim istraživačima imali su i kalendar zabilježen na keramičkim posudama.

Vučedolska golubica

Vučedolska golubica je najpoznatija keramička posuda s arheoloških iskopa na Vučedolu. Napravljena je u obliku golubice, postala je jedan od najprepoznatljivijih simbola grada Vukovara. Tamne je boje, ukrašena bijelim ukrasima te ornamentom nastalom žigosanim ubadanjem. Iako je prozvana golubicom, arheolozi tvrde da se zapravo radi o jarebici.

Marko Market, 6. razred

Dan sjećanja na Vukovar

Dan sjećanja na Vukovar održava se 18.11. a proglašen je kako bi se primjereno odala počast svim sudionicima obrane grada Vukovara-simbola hrvatske slobode. 1991. Na isti taj datum, nakon opsade grada, prestao je otpor hrvatskih branitelja u Vukovaru. Sve je započelo 26.kolovoza kada je bivša JNA zajedno sa srpskim paravojnama umarširala u grad i planirala zauzeti ga u samo nekoliko dana, no nije uspjela jer su se branitelji unatoč velikim žrtvama uspjeli braniti. Da Vukovar nije izdržao puna tri mjeseca koliko su se branili i zadržavali napadače, hrvatska ne bi stigla uzeti predah i organizirati obranu i oslobađanje područja. Na ovaj dan prisjećamo se svih žrtava tada, palih branitelja, ali i nasilja te bombardiranja koje smo doživili. Ne smijemo mrziti ljudi koji su nam to napravili, ali ne bi smjeli ni zaboraviti na hrabre ljudi koji su poginuli da bi mi imali hrvatsku kakvu danas imamo.

Tea Šijaković, 8. razred

Djevojčica u plavom kaputiću

Željka Jurić Mitrović je poznata kao djevojčica u plavom kaputiću. Imala je teško djetinjstvo zato što je živjela za vrijeme Domovinskog rata u Vukovaru, trebala je otići iz svog rodnog grada, iz kuće u kojoj je odrasla i napustiti prijatelje.

Mnogi ljudi su rekli kako su kroz njen uplakano lice mogli vidjeti težinu koju rat nosi sa sobom, no ona je samo jedna od brojne djece koji su doživjelo isto. Nakon dugih sedam godina prvi se put vratila u svoju kuću, bio je to jedan od njezinih najemotivnijih trenutaka. Tijekom svojeg je života proživjela mnogo boli, no nikad nije mrzila bezobzira na sve što su joj ljudi napravili. Najgore što je doživjela bilo je kad su joj prijatelja Acu ubili pred očima. Vidjela je previše stvari koje djeca nosi smjela vidjeti, no unatoč tome naučila je nalaziti sreću u malim stvarima zbog čega danas sretno živi. Njezin je najveći uspjeh kćer Maja kojoj želi osigurati sve što ona nije imala tijekom svojeg odrastanja, osmijeh na licu, podrška obitelji i bezbrižno djetinjstvo.

Snimljen je film o njezinom najtežem razdoblju života koji nam prikazuje koliko je teško bilo kojem djetetu živjeti tijekom rata. **Monika Matana, 8. razred**

Blago Zadro

**Blago nama što je postojao Blago Zadro.
Ledinac je mjesto gdje je rođen.**

**Ako do sad niste čuli,
grad Vukovar je branio
od neprijateljske vojske.**

**Zadro je svoj život dao,
agresora nije se bojao,
Domovinu je srcem branio,
rat je završio,
ostala je samo uspomena.**

Toni Benković, 5. razred

Vukovar

**Vukovar, neporaženi grad.
U našim srcima nosimo ga i čuvamo.
Kiti ga povijest, ljudi ga brane.**

**Ovaj grad postade naš svjetionik zlatne ravnice.
Vuka i Dunav grad s vodotornjem spoji,
a mislili su mnogi da bit će njihov,
ratove i bitke preživio je kao nikada ni jedan.**

Marin Sršen, 6. razred

Vodotoranj

**Ponosno stoji hrvatski heroj
toranj koji je svoje rane dobio boreći se.**

Borio se za slobodu Hrvatske.

**Sve te teške dane je proživio s nama.
Svu bol i patnju koju smo mi osjetili
osjetio je i on.**

Da znaš da te svaki Hrvat voli.

Lucija Sršen, 6. razred

Vodotoranj

**U jednome gradu, gradu junaku,
vodotoranj stoji visoko u zraku.**

**Ispod njega ljudi plaču, u suzama se guše,
za sve u ratu, davno izgubljene duše.**

**Na njemu još se zastava Hrvatske vijori,
a on još tamo stoji i neće nikad da se sori.**

Leona Stražičić Šimičić, 6. razred

Djevojčica u kaputiću plavom.

Jedno grozno djetinjstvo preživjela s ratom.

Evo ona je primjer jedan.

Važnost hrvatske snage, te zašto biti uporan i vrijedan.

Ona kao dijete malo.

Jadno bi svaki dan plakalo.

Čast i poštovanje dati joj treba.

I znati da djeca imaju osjećaje te da su kao anđeli s neba.

Cvijeća tada bilo nije

Ali su granate letile iz susjedne mržnje i agresije.

U njenom rodnom gradu vladao je rat.

Plačući je djevojčica samo čekala procvat.

Ljubavi nigdje nije bilo

Ali je njeno srce uvijek bilo milo.

Vojnici i branitelji će tu uvijek biti.

Ovoj državi bili su važni te ih ne smijemo zaboraviti.

Moja i tvoja duša s državom mora biti.

K Hrvatskoj ćemo se zbiti.

Ali ono što je djevojčica doživjela.

Plačući je svoje djetinjstvo preživjela

U Republici Hrvatskoj ona je heroj bila.

Tuga ju je zastrašujuće obuzela.

U djetinjstvu nije joj najsretnije bilo, ali je do pobjede ipak stiglo.

Amalia Sršen, 5. razred

Dvorac Eltz

Dvorac velik kao svoja povijest

Vidljivo vlada Vukovarom

On Dunav obogaćuje

Rijeku u oči gleda

Anzelmo Kazimir Eltz te izgradio i dušu ti dao

Cijeli narod je tugovao kad si pao

Evo te opet dok ponosno stojiš

Lijepo te vidjeti u starom ruhu

Tvoje tajne samo Vukovar zna

Zlatno-žuti dragulj si Vukovara

Ivan Pavao Stražičić, 5.

razred

Vukovar su srbi napali,

Udarho doba Hrvati se spasili.

Kršili su Srbi zakone,

Obicne i bolničke po tone.

Vodotoranj je u Vukovaru najpoznatiji,

Agrad je s njime postao krasniji

Rodite je ti pitaj, da dodes i po gradu skitaj.

**Vukovarski vodotoranj je
građevina u Vukovaru, simbol
stradanja i otpora grada tijekom
Domovinskog rata.**

**Godine 1991. vodotoranj su,
tijekom bitke za Vukovar, teško
oštetile srpske snage. Bio je
pogoden s više od 600
neprijateljskih projektila i postao
je simbol stradanja i otpora tog
grada.**

**U to vrijeme, s
kapacitetom
rezervoara od 2200
kubnih metara, bio
je među najvećim
građevinama te
vrste u Europi**

VODORJE VUKOVAR

Menovljivo giroblje Vukovar

Nemojmo nikad zaboraviti hrabre žene i
muškarec koji su se borili u našu zemlju!

Petra Bašića, 7. razač

VODOTORAN

Sagraden je 1968.

Do 1991. je služio kao spremnik vode u sklopu vodovodne mreže grada.

Nakon rata postao je simbol Vukovara i patnje koje su prošli građani.
Mnogi Hrvati dolaze u posjet vodotornju za Dan sjećanja.

vodotoran
prije rata

Božić

Božić tako lijep,
mirišu kolači.

Te divne lampice
kako na boru svijetle i
tihoo kao snijeg
doći će nam Djed Mraz.

U ponoć ćemo ići vani
kolendavat i sve ljudi
razveselit.

Kad se ujutro probudimo
dočekat će nas pokloni,
i ići ćemo vani
igrat se po snijegu
gađat ćemo se grudama
i sklizati po ledu.

Bacat ćemo petarde.

Puštat ćemo pjesme,
i plesati svi.

Jest ćemo za Božić
fini bakalar.

ispeći ćemo prikle, i zamastit sve.

Napravit ćemo lijepog bijelog snjegovića.

**Stavit ćemo mu
vatrogasnu kacigu
omotat šal i kapu
da ne bude kao led.**

**Kad padne noć
namignut će nam djed.
Tada ću ja zaspati i
usnuti u fini meki san.**

Dora Marković, 5. razred

Božić

**Bijele se krovovi, lampice svijetle,
a djeca se kraju škole vesele.**

**I roditelji sretni su, ništa im ne fali,
samo jedan Djed Mraz koji za poklone mari.**

**Njihova su briga pokloni pod borom,
a zbog troškova to se čini pravom noćnom
morom.**

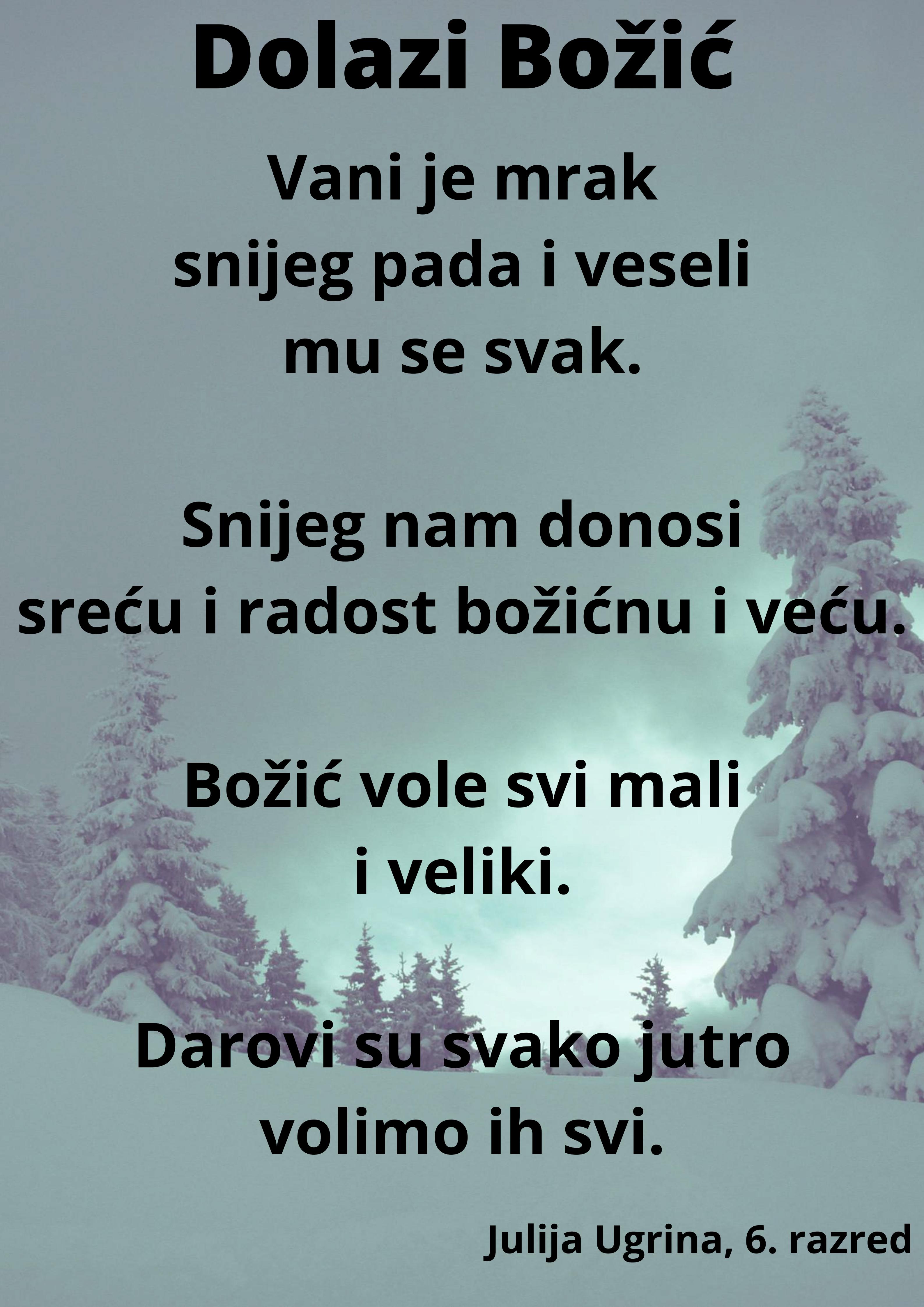
Leona Stražičić, 6. razred

Dobrodošlica Božiću

**Božićno doba, kićenje bora. Kolači
i gosti, nigdje ne
idemo bosi. Na put se kreće,
ali snijega biti neće,
nova godina se bliži, a
zima tek je počela.**

**Radost i veselje
svugdje sad
bit će.**

Nina Lazar, 6. razred

Dolazi Božić

**Vani je mrak
snijeg pada i veseli
mu se svak.**

**Snijeg nam donosi
sreću i radost božićnu i veću.**

**Božić vole svi mali
i veliki.**

**Darovi su svako jutro
volimo ih svi.**

Julija Ugrina, 6. razred

Božićni dječji snovi
Djeca cijelu godinu sanjaju o Božiću.
Vesele se darovima.

Žele dobiti puno darova.
I jedva čekaju da padne snijeg.
Djeca vole sanjati o Božiću
jer je to njima najdraže
doba godine.

Mia i Patricija, 3. razred

Božić dolazi
U kaminu gori vatra,
a prve pahulje snijega
padaju na zemlju.

Ljudi se veseli jer
Božić nam je blizu.
Iz kuhinje kolači
mirišu topli i sočni
Dok u dnevnoj sobi
bor svjetli.

Božićni ručak se spremi,
mama je u žurbi, svi
jedemo kolače i uživamo
u najljepšem dijelu godine

Marko Market, 6. razred

Božić dolazi

Možemo prepoznati da Božić dolazi po puno stvari. Svaka kuća u koju se uđe miriše po kolačima.

Ulice su ukrašene božićnim ukrasima i ornamentima. Svako se dijete nada poklonu ispod bora, a svi se zajedno nadaju vidjeti svoje bližnje. Kuće su lijepo ukrašene i ugrijane. Mama pravi vrući kakao dok tata pali televiziju dase gleda neki božićni film. Pred Božić se cijela obitelj okupi i svi zajedno jedemo božićnu večeru.

Lucija Sršen, 6. razred

Božić na 12 sati

**Božić je iza ugla
Isusov rođendan se bliži
Kolači su za prst polizati**

**U štalici tovar reve
A bor kičen crveno-zlatnim kuglicama
i šarenim lampicama**

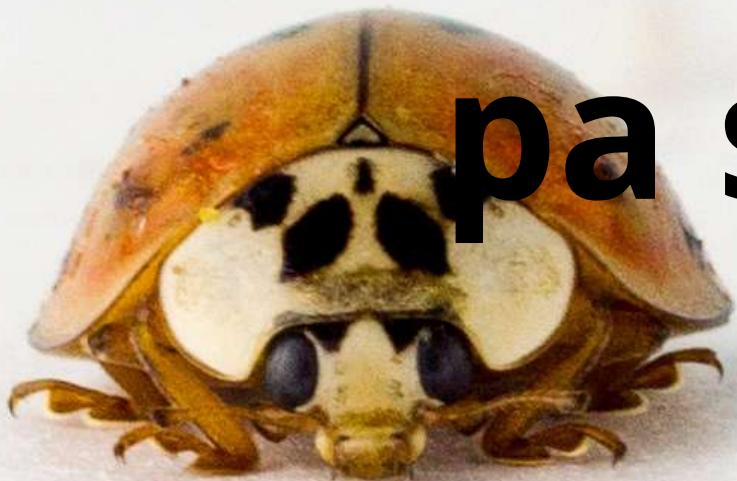
**Djeca poklone čekaju
Pa na ponoćnici pomalo štekaju
Dok neki kolendavaju
Drugi zvijezdu na bor stavlju**

**Noć je tiha, sveta
Dok se ne čuje Djed Božićnjak
Kako leti sa sobovima
Božić i Badnjak s obitelji
Najbolje provede.**

Ivan Pavao Stražičić, 5. razred

Božić
Božić dolazi,
dok jesen prolazi.
Kolači se peku,
a djeca u snijegu,
vani se igraju.

Obitelj se okupila,
i prijatelje dokupila.
Pokloni stižu,
pa se djeca rano dižu.

Okićeni bor svjetluca,
lagani vjetrić na prozor kuca.
Na adventu su ljudi svi,
dođite sad i vi!

Božić

**Kada je Božić,
čekamo kolačić,**

**Isus se rodio u štalici,
kao u malenoj kućici.**

**U toj štalici bio je tovarić,
također majka Marija i vjetrić.**

**Tovarić se na Isusovo rođenje veselio,
on ga je jako zavolio.**

**Iaaa-Iaaa-iaaa-iaaa,
iaaa-iaaa-iaaa-iaaa!**

**Poslije se pravimo kao da spavamo,
pa se za poklone borimo.**

**Bor nam svake godine reče nešto slično ovome:
Svaki poklon ima ime,
Pa se mi svadamo s njime.**

**Dođu nam roditelji,
pa zajedno otvaramo poklone s obitelji.
Mi znamo da Djed Božićnjak ne postoji,
ali neka tebi to u glavi стоји!**

Natali Matana, 5. razred

**Božić dolazi
Božić nam stiže,
veselje nam je sve bliže.
Obitelj će zajedno blagoslov slaviti,
a Djed Božićnjak darove dati.**

**Oho! Evo tu su i kuglice
koje s radošću njihaju kroz ulice.**

**Noć i ponoćka tu nas čeka
da slavimo Božić svake godine, do kraja vijeka.**

**Lampice s veseljem njišu,
te veselo kao pahuljice stižu.**

**Kolačići šareni na mjestu svome,
a ubrzo će da se jedu i lome.**

**Badnjak i kolendavanje s nama su tu,
skriveno duboko u toplom srcu.**

**To je sve što ti ja mogu reći,
a ti idi odmah božićne kolače peći.**

Amalie Sršen, 5. razred

Dolazak Božića

**Božić dolazi,
moj najdraži blagdan.**

**Uoči blagdana kitimo kuću,
lampice šarene objesit moramo.**

**Bor ukrasit za Isusovo rođenje,
kuglicama lijepim i
lamicama žutim.**

**U pozadini tovar zavija
čeka djecu za kolendavanje
da skupa zarade što više.**

**Ispod bora štalicu stavimo
i maloga Isusa uz životinje metnemo.**

**Bliži se Badnjak i
dječje kolendavanje**

**Mama draga, dobra,
peče kolače
ukusne, fine čokoladne.**

**Približava se crna noć
djeca polako tumaraju putevima
para i slatkiša puni su im džepovi.**

**Širi se selom predivna pjesma
i miris ukusnih fritula.**

**Došla je ponoć
moja obitelj i ja
na ponoćku idemo.**

**Ujutro pod borom
dočekam darove.
Znao sam da će sobovi
starog Djedicu Božićnjaka
dovući sa sjevernog pola.**

**Poklone otvaram
i veselim se dobrim poklonima jer
djedica dobrog srca je uvijek.**

**Moja obitelj i ja
na ručku božićnome
ukusna jela jedemo.**

**Na mobitelu hvale se
Svi s poklonima koje su dobili**

**Vjerujem u Djedicu
i volim ga jako
jer poklone daje.**

Božić
Božić dolazi
Badnjak prolazi.
Pokloni padaju
dimnjaci ih hvataju.
Kuglice na boru sjaje
pas vani laje.
Vidio je djeda
kako s poklonima sjeda.
Umorio se dostavljajući
i nama djeci pomagajući.
Treba nam odmor
jer to je za njega poklon.

SVETI NIKOLA

SVETI NIKOLA JE BIO BOLESTAN. BOJAO SE DOĆI NA ZEMLJU. IMAO JE KORONU.

ALI JE JAKO ŽELIO DA DONESE DAROVE DOBROJ DJECI. ZAMOLIO JE SVOG PRIJATELJA. ZVAO SE SVETI ANDRIJA. ZAMOLIO GA JE DA ON ODNESE DAROVE

DOBROJ DJECI. SVETI NIKOLA JE OSTAO LEŽATI U KREVETU. NADAM SE DA ĆE BRZO OZDRAVITI!

HANA NODILO, 2. RAZRED, PŠ GOVEĐARI

JA KAO SNJEGOVIĆ

NASTAO SAM U VRTU OD SNIJEGA. IGRAM SE S DJECOM I OSJEĆAM SE VESELO. RAZMIŠLJAM KAKO SE NIKAD NEĆU OTOPITI. OKO SEBE VIDIM CESTU, AUTE, TRAVU, ZNAKOVE I DJECU. VIDIO SAM DJEDA BOŽIĆNJAKA KAKO DONOSI DJECI POKLONE. I JOŠ SAM UZ TO VIDIO MEĆAVU!

HANA NODILO, 2. RAZRED, PŠ GOVEĐARI

**DOGODILO SE U MOJOJ OBITELJI
MAMA JE OPRALA MOBITEL U MAŠINI.**

TATA JE SKUHAO KUKURUZNO BRAŠNO UMJESTO PURE

**NIVES I JA SMO PROGUTALE ZUB.
ANDREJ JE POTUKAO PRST.
BILI SMO U KINU!**

HANA NODILO, 2. RAZRED, PŠ GOVEĐARI

JA KAO SNJEGOVIĆ

NASTAO SAM OD DVIE GRUDE KOJE SU DJECA NAPRAVILA. MOJ DAN JE
HLADAN

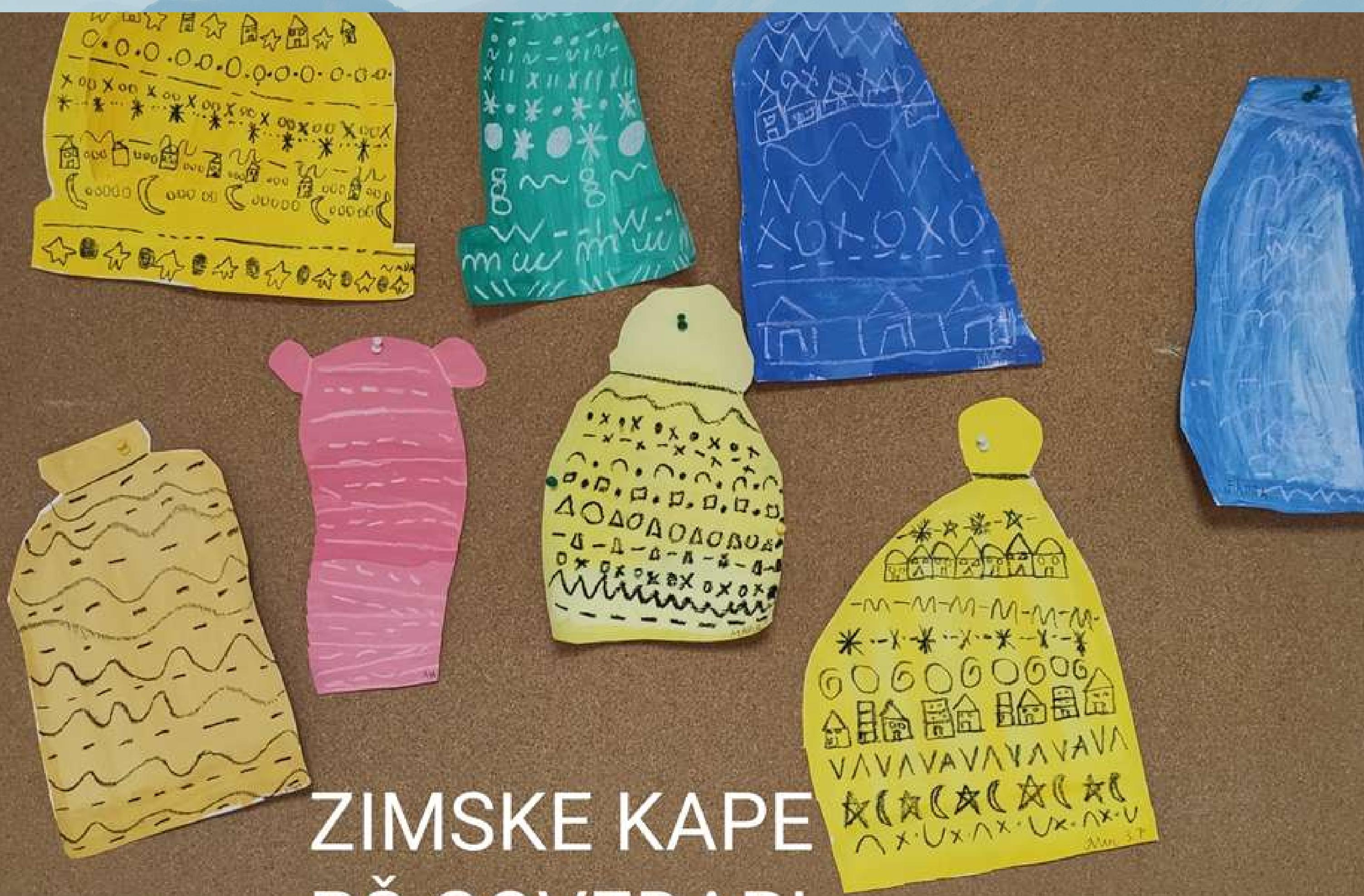
I RADOSTAN. OSJEĆAM SE ČUDNO I VESELO. RAZMIŠLJAM O IGRI S DJECOM.
PROMATRAM SNJEŽNE PAHULJICE. VIDIM DJECU, KUĆE I DRUGE SNJEGOVIĆE.
DOŽIVIO SAM DA MI JE JEDNO DIJETE IŠČUPALO NOS I POJELO GA.

BOŠKO DABELIĆ, 2. RAZRED, PŠ GOVEĐARI

SVETI NIKOLA

SVETI NIKOLA PRVI PUT U ŽIVOTU NIJE BIO SPREMAN DOSTAVITI POKLONE.
BOJAO SE PSA I MAČKA KOJI SU GA NAPALI ZBOG KOBASICE KOJU JE IMAO U
DŽEPU. SHVATIO JE DA JE PROBLEM U KOBASICI I BACIO JE POLA PSU, POLA
MAČKI.

BOŠKO DABELIĆ, 2. RAZRED, PŠ GOVEĐARI

Priča o orašaru

FIGURA ORAŠARA
POTJEĆE IZ
KASNOG 17.

STOLJEĆA, A PRVI
PUTA SE POJAVILA
U NJEMAČKOJ.

PRVOBITNA
FUNKCIJA
ORAŠARA BILA JE
DROBLJENJE
ORAJA, A TEK
KASNIJE SU
POSTALI DIO
DEKORATIVNIH
PREDMETA
POVEZANIH S
BOŽIĆEM.

DALJNJA POPULARIZACIJA
ORAŠARA DOLAZI OD BALETA
ORAŠAR KOJEG JE SKLADAO
PETAR ILJIĆ ČAJKOVSKI.

U NJEMAČKOJ
TRADICIJI FIGURICA
ORAŠARA SIMBOL
JE SREĆE KOJA
TJERA ZLE
DUHOVE PA JE
ČEST POKLON.

PROSJEČNA
RUČNO RAĐENA
FIGURA SASTOJI
SE OD OKO 60
DIJELOVA.

FIGURE ORAŠARA
TRADICIONALNO SE
IZRAĐUJU PO
UZORU NA IGRAČKU
VOJNIKA TE SU
ČESTO OSLIKANE
VESELIM BOJAMA.

Izaberi najbolji božićni film:

Tako je Grinch ukrao Božić

Zapravo ljubav

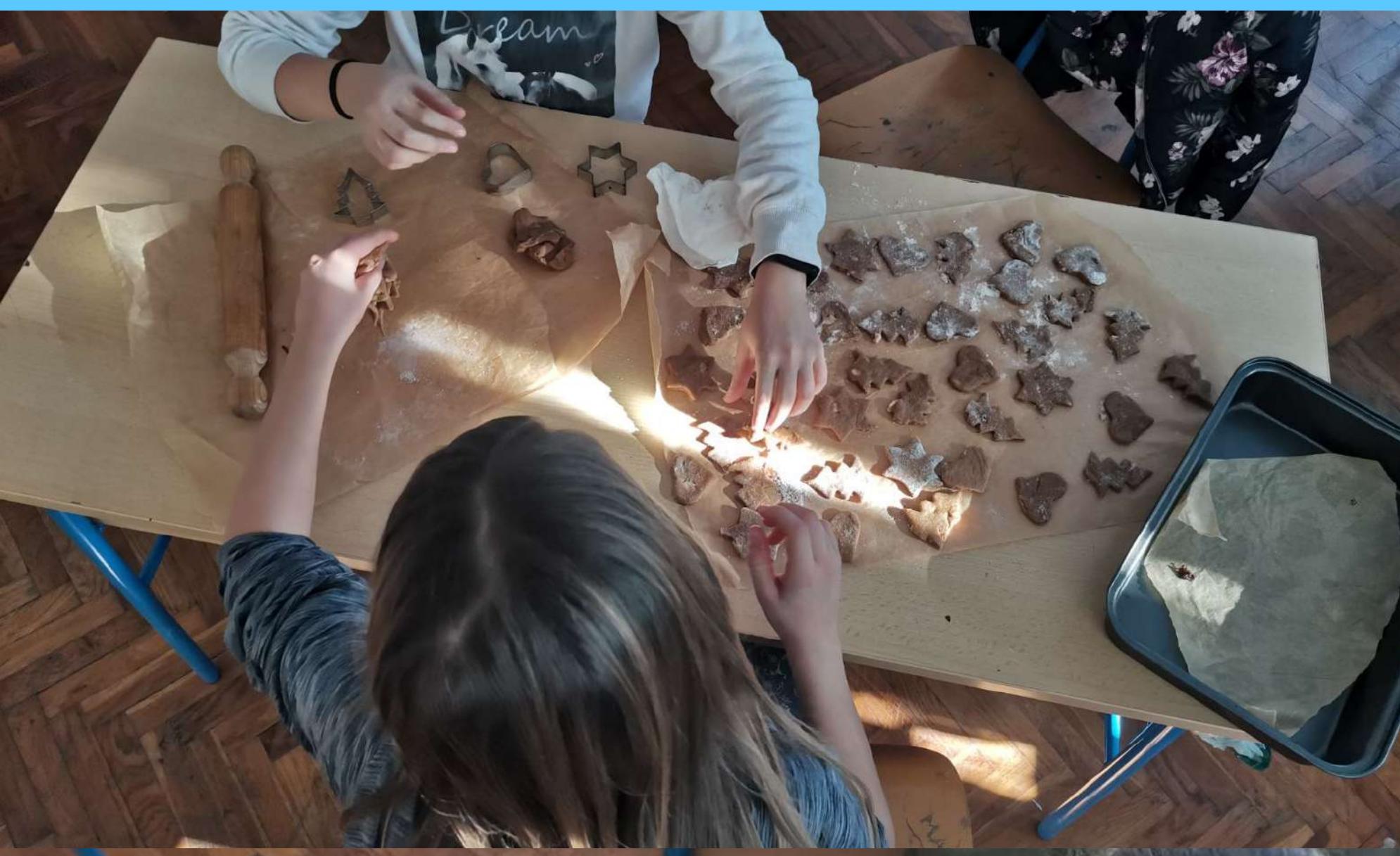

Sam u kući

Ljubav i praznici

Učenici petog razreda sa svojom razrednicom pravili su božićne keksiće

NAŠA OVOGODIŠNJA JELKA
PŠ GOVEĐARI

Kad kiša pada

Kad je svjetlosno jutro svanulo, sivi oblaci su odmah zauzeli njegovo mjesto svojim sivim ruhom ne željeći pustiti ni zraku umornog sunašca.

Tad na nebo stupa umišljena kiša sa svojim prekrasnim plavim ruhom. Odjednom se začuje: tup! Pa još jednom, pa još jednom! Ti zvuci dopiru od dosadne kiše koja se na nebu sad slatko smije. Zato je, još pojačala jačinu pljuska pa se čulo: ššš! Nekima se to svidjelo, a nekima ne. Kao na primjer moru kojem se nije svidio neočekivan dolazak kiše jer se pripremalo za san. To je zato jer uopće nema mira od napornog vjetra i baraka, jer ga stalno gnjave. Za razliku od mora, brda uživaju! Ovaj pljusak im je baš trebao jer se nisu dugo tuširali pa da ih malo ispere. Osim mora i brda, cesta nije baš vesela. Ona se muči ne smočiti kad auti nepažljivo prolaze po njoj, pa joj je grozno.

Znate li tko je najsretniji? Pa naravno,
kišobran!

Dosadna kiša

**Nebo je puno sivih i tmurnih oblaka, a
s njima dolazi i kiša.**

**Ta dosadna kiša mi uvijek upropasti
dan. Stalno samo pada tap, top, tip,
tup i tako cijelo vrijeme. Nisam se više
htio ljutiti na kišu pa sam kroz prozor
gledao brda koja se ni ne vide od
magle i kiše. Gledao sam i ceste koje
su bile mokre, skliske i čovjeka koji
viče "Upomoć! Upomoć! Upomoć!" jer
mu je veliki šaren i kišobran pobjegao.
Pošao sam na drugi prozor i gledao
mirno more kojeg iz spavanca dižu
kiša i razne barke po njemu.**

**Prestao sam gledati kroz prozor i
zaspao.**

Franko Matana, 4. razred

Moja soba

Moja soba je moj najdraži dio kuće. Kad uđem u nju zamislim da moja soba postaje dvorac sa četiri kule na kojima pjevaju slavuji . U svojoj sobi osjećam se sigurno kao riba u vodi. Moja soba ima ormar pun hlača, majica, čarapa...itd. Moj krevet je mekan, bijel i na kat, a ispod njega je radni stol, a ne drugi krevet. Na mom radnom stolu su globus, lampa, knige kad ičim i počesto laptop zbog raznih predavanja online. Imam i igračaka, zapravo cijelu policu za igračke. Uz igračke imam i knjige, većinom bajke ili dječje romane. Moja soba je mala, ali ima prozor kroz kojeg ljeti cvrče cvrčci.

Moja soba nije posebna i svi bi rekli da je obična kao i svaka druga, ali meni nema draže sobe.

Franko Matana, 4. razred

Stara maslina

Došao sam na odmor kod tete Marije. Ona mi je rekla da imaju preko 30 maslina, ali je samo jedna stara 2500 godina. Meni se jako svidjela maslina pa kad sam došao doma pisati opis masline. Maslina ima hrapavu i kvrgavu koru, sivkastosmeđe boje. Ona ima debele grane koje na sebi imaju manje grane. Maslina nije baš visoko drvo, ali neke masline znaju biti visoke. Također, maslina je od davnina simbol mira i ljubavi. Ljudi su je koristili za ulje, medicinske svrhe i tako dalje. Meni maslina sliči na starog djeda koji sjedi na panju. Njezini listovi su tvrdi i tamno zelene boje. Možete i sami shvatiti da je maslina vazdazeleno drvo. Plodovi masline su predivni, ali neki ljudi kažu: zelene za bogove, mješane za ljudе i crne za robove.

Maslina mi se jako svidjela, zato sam napisao ovaj sastav, ali ja nikad neću uspjeti napisati svu ljubav i slobodu koju u sebi ima maslina.

Franko Matana, 4. razred

Stara maslina

U listopadu je vrijeme jeseni i šarenog lišća, i vrijeme branja maslina. Tako smo ja i moja obitelj pošli u berbu.

Kad sam je vidjela, podsjećala me na staru bakicu sa puno malih unučića. Onda sam je malo obišla, zavirila i dodirnula. Znala sam da je ona drugačija od ostalih stabala kojih sam do sad vidjela. Kora joj je hrapava, s puno kvrga.

Kao da je svaka ta kvrga jedna uspomena iz njezina života. Lišće joj je vazdazeleno i raznih veličina, a krošnje velike i bujne. Legla sam i pogledala je s trave. Sad mi je izgledala kao div pun života. Onda sam joj ubrala malo plodova.

Malo zeleno blago koje će, kada se samelje, postati hranjivo ulje za jela. Još sam je malo istražila, posebno kvrge. Tad sam saznala da u njoj žive i različite životinje, a to su uglavnom bube. Podsjeća me na zgradu s puno stanova za stanare bube. Odjednom sam čula mamin glas.

Idemo kući.

Na kraju sam zaključila da je to, jedno živopisno drvo

Sunčica Lazo, 4. razred

MOJA PJESMA

**MAMA JE LJUTA
KAO PAPRIKA.**

**SEKA JE SLATKA
KAO SLASTICA.**

**TATA JE JAK
KAO BIK.**

**A JA SAM SMIJEŠNA
JER PIŠEM PJESMU
BEZ RIME.**

MIA STRAŽIČIĆ, 3. RAZRED

TUŽAN DAN JEDNOG PUŽA

**POŠAO PUŽ ŠUMSKOM STAZOM
OPIJEN VJETROVOM GLAZBOM.**

**VJETAR GA KAO LIST PONIO
I PREKO KAMENA ODNIO.**

**KAO SAJLA SMOTAN
CIJELI LIŠĆEM OMOTAN
OTKOTRLJA SE NA KAMEN
I PUKNE OKLOP – AMEN!
VRATIO SE PLAČUĆ DOMA
BAŠ JE BIO KOMA.**

**SAD JE BIO KAO LJENJIVAC
KAMEN MU JE BIO KRIVAC.**

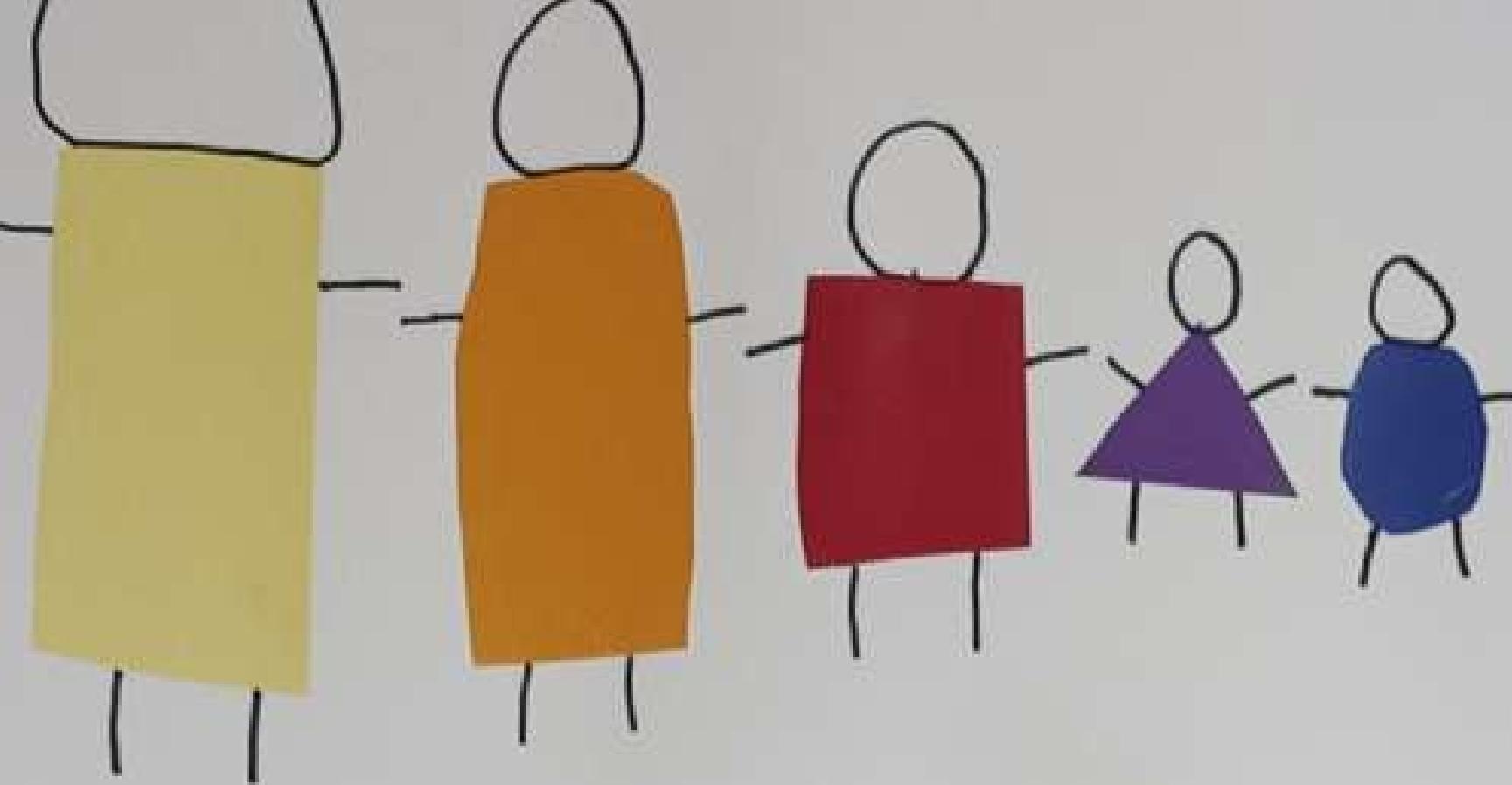
**OTIŠAO JE U TRGOVINU,
A DO TAD JE ZALIJEPIO NOVINU.**

**TRAŽIO JE NOVU KUĆICU,
KAO DA JE IMAO VRUĆICU.**

**OD SVE KOLIČINE
RASPRODALE SE SVE NJEGOVE VELIČINE.
TEKLE SUZE KAO RIJEKA
ZA NJEGA VIŠE NEMA LIJEKA.**

NADA SKURLA (s tajnim pomoćnicama), 3. razred

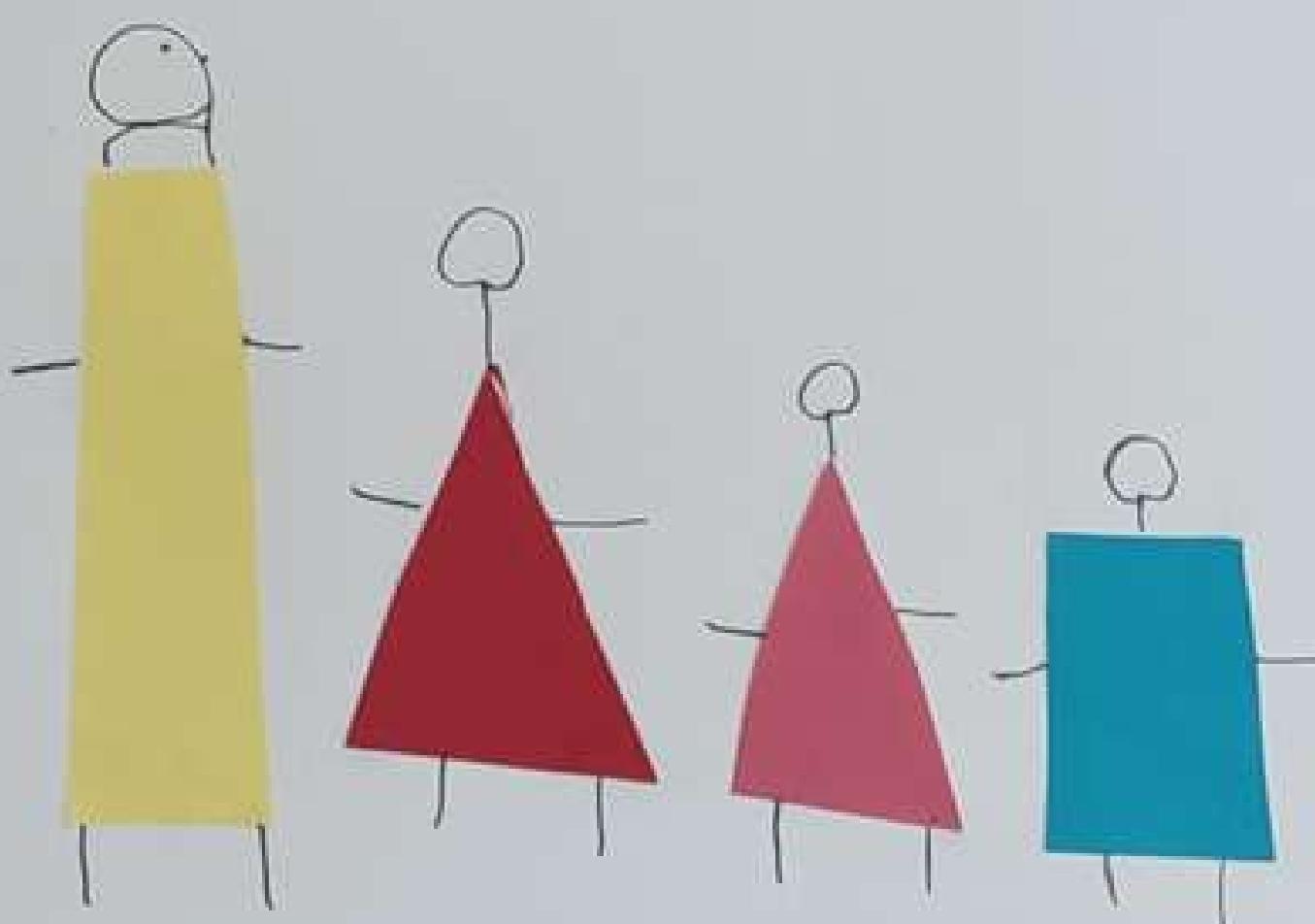
OŽIVJELI
GEOMETRIJSKI
LIKOVİ
1.R. PŠ GOVEĐARI

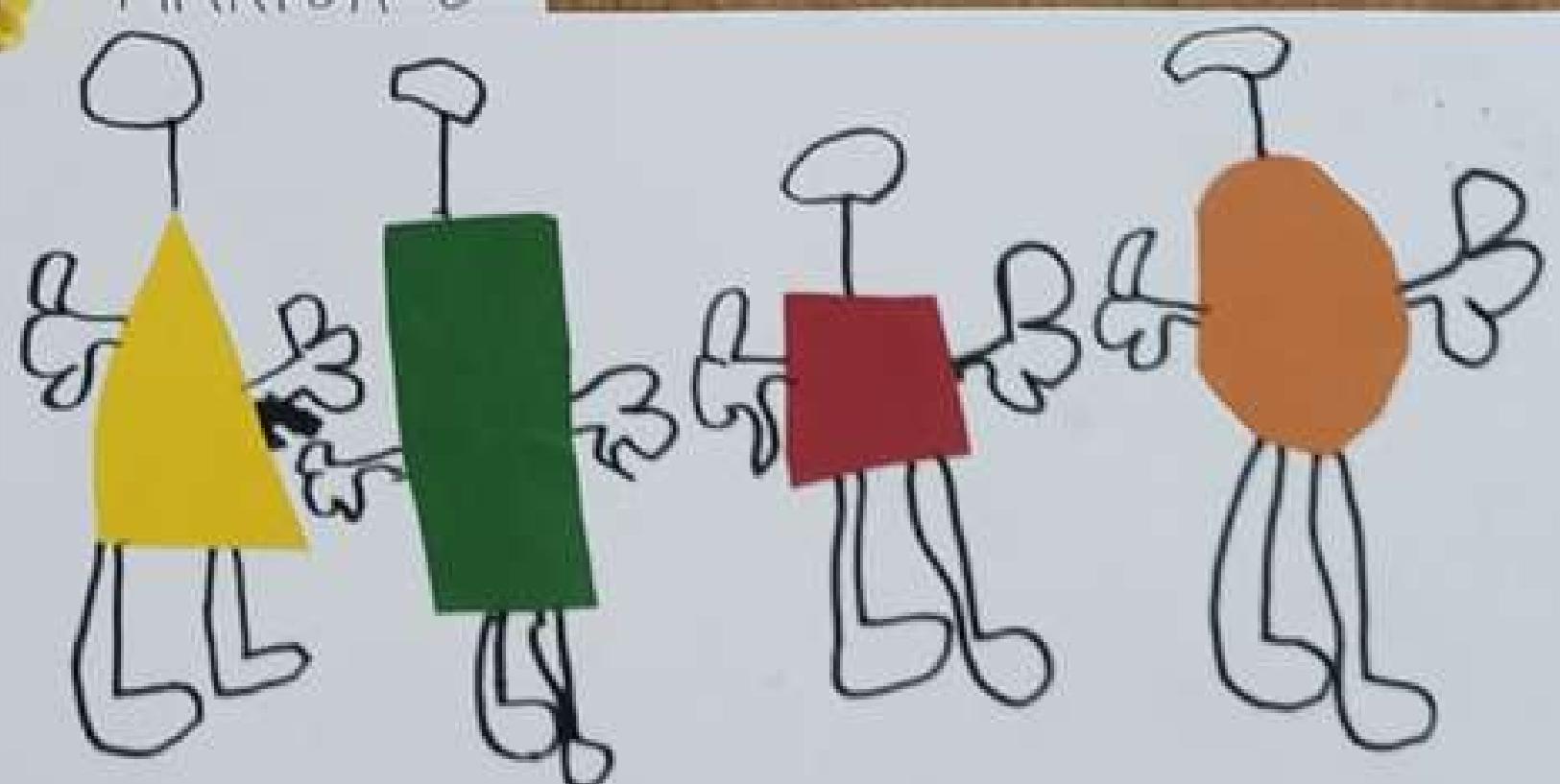
MIVES

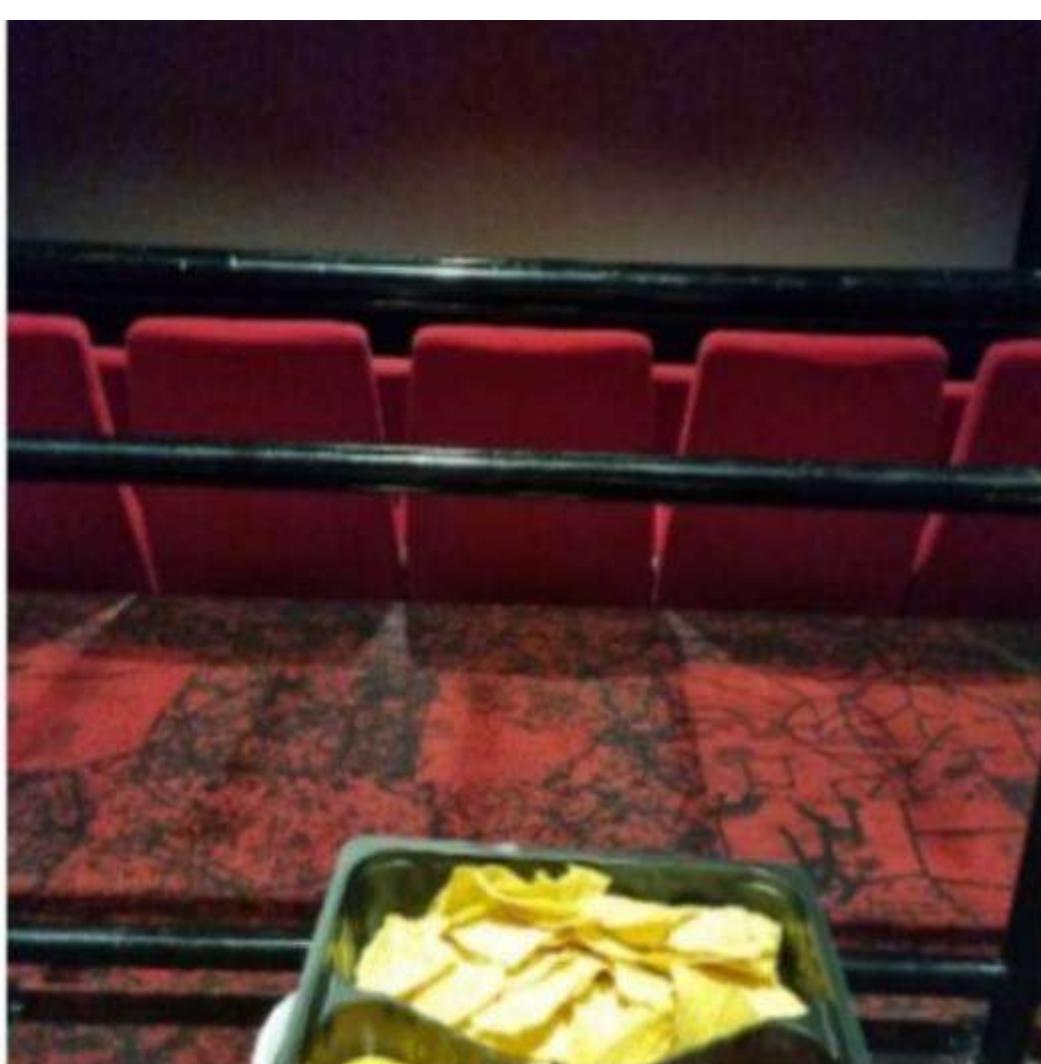
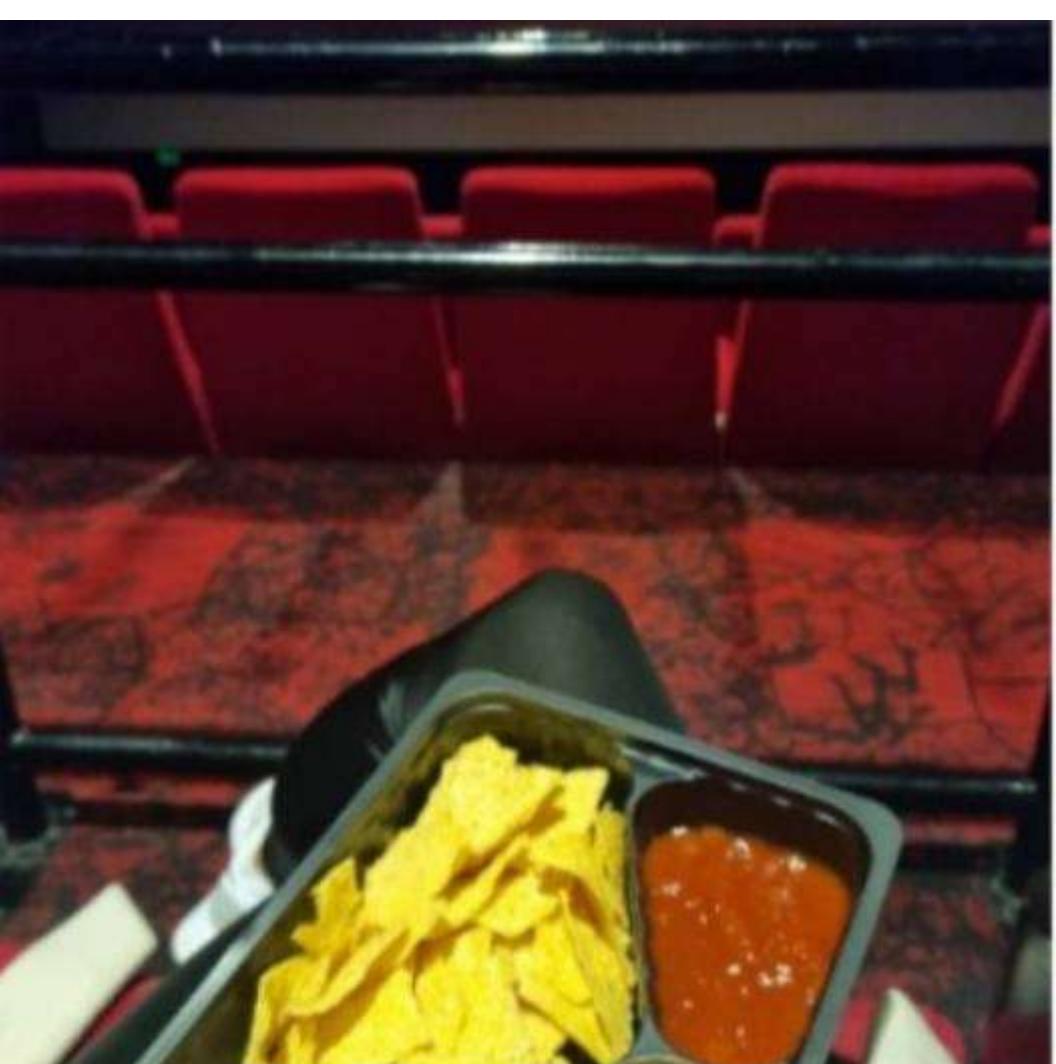
MARIJA

MARIJA D

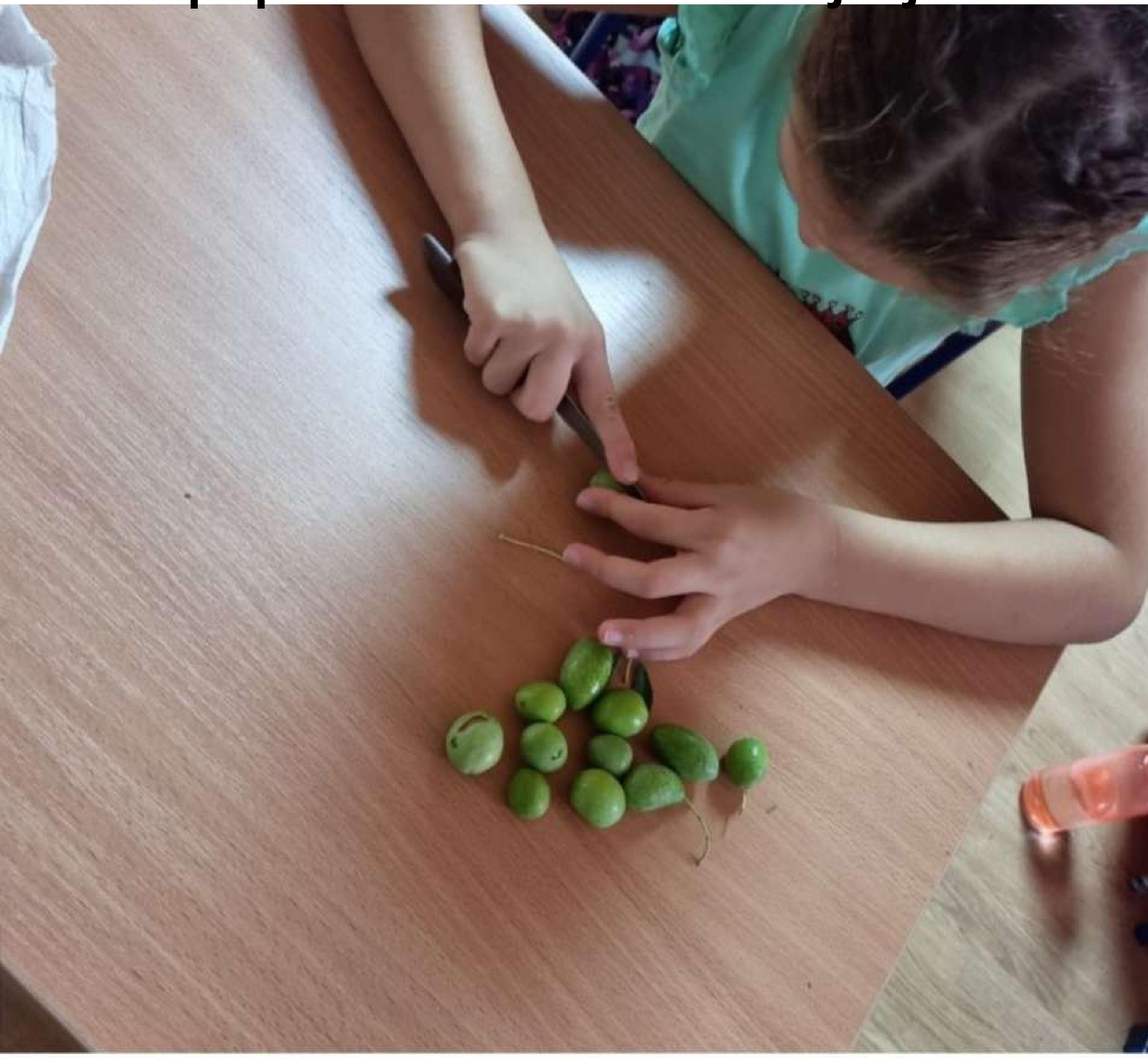
**Posjet kinu Cinestar u Dubrovniku
7.12., u sklopu natjecanja Čitanjem
do zvijezda gdje su učenici koji su se
prijavili odgledali dvije filmske
projekcije, Tajni vrt i Vještice.**

12.11. Radionica o kornjačama u suradnji s NP Mljet i Prirodoslovnog instituta iz Zagreba u Staroj skuli.

27.rujna 2021. učenici PŠ Govedjari su, u skolpu izvannastavnih aktivnosti "Mali kreativci" pripremali masline za kiseljenje.

**1.11.2021. Učenici PŠ Govedđari su
brali maslinu na pristaništu NP
čije plodove su zatim odnijeli u
mlinicu i napravili ulje.**

**ČESTIT BOŽIĆI
SRETNU NOVU
GODINU ŽELE
VAM UČENICI
OSNOVNE ŠKOLE
MLJET**

